

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 07-02-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1700677
Dok. nr.: 283365

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 17. januar 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 358 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 358:

”Ministeren bedes anvise, hvor i lovgivningen det fremgår, at det er lægens faglige beslutning - og derved ikke patientens og/eller pårørendes beslutning – om vedkommende skal genoplives?”

Svar:

Som nævnt i mit samtidige svar på spørgsmål nr. 356 (Alm. del), er det et helt grundlæggende princip i sundhedsvæsenet, at det er lægen, der med sine sundhedsfaglige kompetencer vurderer, om der er fagligt belæg for at indlede behandling, og således træffer den endelige beslutning om, hvorvidt patienten skal tilbydes behandling og i givet fald hvilken. En patient har således ikke et retskrav på at bestemme, om der skal tilbydes behandling, eller hvilke ydelser der i så fald skal tilbydes. Genoplivning er at betragte som en behandling.

Det bemærkes i samme forbindelse, at sundhedspersoner efter autorisationslovens § 17 har pligt til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, og at en behandling, som ikke er medicinsk begrundet, vil være i strid med denne pligt.

Patienten har derimod krav på at blive inddraget i beslutninger om behandlinger, herunder ved fravalg af behandlinger.

Lægens pligter og patientens rettigheder i forhold til spørgsmålet om genoplivning er præciseret i vejledning nr. 33 af 11. april 2014 og i vejledning nr. 9025 af 17. januar 2014.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Frederik Rechenback Enelund